

Bemærkninger til foranstaaende Lovforflag.

Skterat den britiske Regjering ved forskjellige i de senere Aar udstedte Love har søgt at forhindre Brugen af usødygtige Skibe og saaledes har taget Initiativet til at bekæmpe de Misbrug, der ere en Følge af, at der med Hensyn til Skibes Bygning og Vedligeholdelse saavel som med Hensyn til de øvrige Forhold, hvoraf et Skibs Sødygtighed er betinget, derunder navnlig dets Belastning, er indrømmet Rhederen og Skipperen ukontrolleret Frihed, er der en stærk Opfordring for andre Søstater til at tage under Overvejelse, om de bør følge det af England givne Exempel og ved lignende Bestemmelser søge at betrygge Menneskeliv og Ejendom. I Bemærkningerne til det af Regjeringen i Rigsdagssamlingen 1875—76 fremsatte Forflag til den under 30te Marts 1876 udkomne Lov indeholdende nærmere Bestemmelse om Udstedelsen af de i Lov angaaende danske Skibes Registrering af 13de Marts 1867 § 13 ommeldte midlertidige Nationalitets-Certifikater (jvf. Indenrigsministeriets Bekjendtgørelser af 15de April 1876 og 21de September 1878) blev det derfor fremhævet, at det almindelige Spørgsmaal om, hvad der maatte være at foretage for at forhindre Brugen af usødygtige Skibe i den danske Handelsmarine, selvfølgelig ikke kunde anses for udtømt ved den i Lovforflaget omhandlede ganske særlige Foranstaltning, nemlig at forhindre, at der i Udlandet for dansk Regning indkjøbtes usødygtige Skibe af fremmed Nationalitet, men at Regjeringen var betænkt paa at fremkalde Overvejelser og Forhandlinger angaaende det nævnte almindelige Spørgsmaal.

Fra den i dette Djemed under 24de Januar 1876 nedsatte Kommission har Ministeriet modtaget den i Ministerialtidenden for 1879, Afdeling B., Side 473—545 optagne Betænkning med vedføjet Udkast til Lov om Forholdsregler mod Brugen af usødygtige Skibe under dansk Flag og tilhørende Forflag til Instrux for de i Udkastet omhandlede Skibsinspektører.

Det omfangsrige Emne, der har været Gjensstand for Kommissionens Arbejde, har i Betænkningen fundet en indgaaende og klar Fremstilling, i hvilken der er gjort Rede for, hvorledes de herhenhørende Forhold ere ordnede i England og øvrige Udland, saavel som for, hvorledes efter Kommissionens Forøining en efter danske Forhold lempet Ordning maatte være bestaen. Kommissionens Udkast, der falder i tre Afsnit, saaledes at der i første Afsnit omhandles: Tilsyn med og Besigtelse af Skibe, i andet Afsnit: Skibes Indretning, Udrustning og Belastning, i tredje Afsnit: Straffebestemmelser m. m., har Ministeriet i det Væsentlige kunnet tiltræde, og paa Grundlag af samme er nærværende Lovforflag affattet. Man skal derfor her indskrænke sig

til nærmere at fremhæve og begrunde de Punkter, i hvilke nærværende Forflag afviger fra Kommissionens Udkast.

De i Titelen til Kommissionens Udkast forekommende Ord „under dansk Flag“ ere ikke optagne i Titelen til nærværende Forflag. Kommissionens Udkast har nemlig udelukkende danske Skibe for Dje; dette er derimod ikke ubetinget Tilfældet med det her foreliggende Forflag, idet Bestemmelserne i sammes andet Afsnit §§ 18 og 23 (jfr. Forflagets § 28) ere gjorte anvendelige paa de i Lov om Tilsyn med Dampfartøjer af 24de Marts 1875 omhandlede Passagerdampskibe, men under denne Lovs Omraade henhører ethvert Dampfartøj, der sættes i Fart fra arbejder i eller farer imellem danske Havne eller Steder (jfr. Lovens § 1), og dens Omraade er saaledes ikke indskrænket til kun at angaa danske Skibe.

1ste Afsnit.

Til § 2.

(Udkastets § 2). Naar det i Overensstemmelse med Kommissionens Udkast her er foreslaet, at den Skibsfører, der ikke, saalænge Rejsen varer, gjør Alt, hvad der staar i hans Magt, for at vedligeholde sit Skib i sødygtig Stand, paadrager sig Strafsansvar, er dette utvivlsomt en retfærdig Bestemmelse, men om det end maa antages, at Rhederen er uberettiget til at binde Skibsføreren ved nogen Instrux, som Følge af hvilken Skibets Sødygtighed vilde gaa tabt, og Skibsføreren saaledes heller ikke er forpligtet til at følge saadan Instrux, synes det dog naturligt, at ikke blot Skibsføreren, men ogsaa Rhederen paadrager sig Strafsansvar, naar Skibsføreren i saa Henseende har handlet efter et ham af Rhederen givet Paalæg, hvilket han i de fleste Tilfælde vil have Vanskelighed ved at lade uændret, og en hertil sigtende Bestemmelse findes derfor optagen i nærværende Paragraf.

Til § 3.

(Udkastets § 3). Med Kommissionen er Ministeriet enig i, at de, der ansættes som Skibsinspektører, bør være Mænd af stor Erfaring, med sikker Takt og praktisk Blik, og at det betydelige Ansvar, der er paalagt dem, samt den udstrakte Myndighed, de ere beklædte med, betegne dem som højt betroede Embedsmænd, der, da de maa ofre hele deres Tid paa deres Embedsvirksomhed, maa være nogenlunde vel lønede. Svad angaar Lønnens Størrelse, hvorom Kommissionen intet Forflag har fremsat, formener Ministeriet, at den